

Elmerülve a telefonban

KÖNYVKRITIKA - LXII. évfolyam, 35. szám, 2018. augusztus 31.

Dmitry Gluhovsky: Text. Fordította M. Nagy Miklós. Helikon Kiadó, Budapest, 2018. 443 oldal, 3899 Ft

Gluhovsky határozottan vonzódik az antiutópia műfajához, szeret úgy felépíteni egy fantáziavilágot, hogy közben a mai orosz társadalomról beszél. A *Text* a jelenben játszódik (szerencsére nagyon hamar meg is érkezett hozzánk, az orosz eredeti 2017-ben jelent meg), de mégis van benne egy különös időutazás: Ilja a börtönben az időtlenségbe csúszott át, amikor pedig visszatérhet a szabad emberek közé, úgy érzi magát, mintha turista lenne a múltból. Gluhovsky sikerének egyik titka az lehet, hogy az írói anyagát okosan meghozott döntések segítségével mutatja meg az olvasóinak: az „idegen tekintet”, a múltból, a jövőből, egy másik kultúrából érkezett ember rácsodálkozása a világunkra az irodalom sokszor kipróbált sémája. Ám attól, hogy séma (vagy éppen azért, mert az), még remekül működik. Ráadásul itt nem egyszerűen Moszkvára, a hét év alatt annyira megváltozott orosz fővárosra nézünk rá Ilja szemével, de az okostelefonok uralta életekre is.